

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 korona.
Félévre 4 korona.
Negyedévre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Megjelenik minden vasnap.

FELELŐS SZERKESZTŐ
Dr. GAAL ENDRE.

SZERKESZTŐSÉG:

Dr. Gaal Endre lakása, Csikszereda (Mikó-utca)
KIADÓHIVATAL:
APAFI MIHÁLY-UTCA 13. SZ. (Gyónös Gyula).
Hirdetési díjak előre fizetendők.
Kéziratok nem adnak vissza.

Ellágyulás nélkül.

Akik mindenkor csak a szép szavak és hangzatos ígéretek hősei voltak, — a tisztelt szövetségeseik ellenük — most tettekre szomjaznak minduntalan. Csak az a különös, hogy mindig a mások tetteire. Részint a szocialisták, részint a munkapárt tagjai azok akiket örökösen tette sarkalnak, akiknek cselekedeteitől várják, hogy siralmas helyzetükből, amely veszedelmes hasonlít a pokol előtornácahoz, kiszabadítsák őket.

Mióta a világ világ, még soha sem volt politikai párt, amely így nagy mértékben szorult volna a mások emberiségére és a mások tetteire, mint ez, az újból összedrótózott koalíció. Tette nélkül, tespedten, lazzaroni reménykedéssel várja, hogy mások akciójába lépjenek. Ezért imádkozik mindennap egy kis tömegsztrájkért, s ezért esik le csodálkozásában az álla, ha általa kiszemelt munkapárti képviselő nem „cselekedeznek” ő helyette, elszakadva a többségtől, amelyet úgy látszik, ellenfelei nem tudnak tönkretenni, amelyet tehát — koalíciók reménykedése szerint — csak a saját fiai tehetnek tönkre, minél sürűbb és minél számosabb kilépésükkel.

Ime, Berzeviczy Alberttől is azt várják, hogy segít nekik megoldani a kévt. S mert ebbeli vérmes és vakmerő reménykedésük porba hullit, most vagy nyíltan támadják lapjaik, vagy ecette és epévé vált arccal dicsérik. Nekik nem szép szó kell, — nyilatkoztatják ki cinikusán, — hanem „tett”; tett, azaz — kilépés.

Mint hogy mindig a mások s nem a maguk cselekedeteiből akarnak megélni, keserves csúdlások egész sora éri őket. „Tette” — ők csak két dologban vannak készen: a trombitálásban és a kordonok elé való sétálásban. Ők a „tett propagandájának” megfordított alakjai: mindig készek másokat, a saját érdekükben, elhatározó tettekre serkenteni.

Serkentették Berzeviczy Albertet is. Mint hogy azonban a munkapárt e jeles tagja nem volt hajlandó a saját pártjában a dinamitpatron szerepét vállalni, hirtelen egyet fordítottak a cifra szűrőn s nagy grandezzaival hirdetik, hogy „még annak a szükségét sem éri az ellenük, hogy Berzeviczy Albert

nyilatkozataival vitába bocsátkozzék.” No lám, a büszke spanyolok!

Annál nagyobb jelentőséget tulajdonítanak annak a sajnálatos eseménynek, hogy egy érzékeny lelkű képviselő lemondott mandátumáról. Hogy tisztán helyi okokból, s nem az országos politika motivumai folytán mondott le, hogy a munkapárt politikájával ellentétbe nem került, s ennek nyilvánvaló jeleül tovább is a munkapárt tagja maradt, erről nem vesznek tudomást „elfogulatlan” lapársaink, a melyek a Neugeboren esetből kifolyólag erős morális leckeztetésben részesültek azokat a munkapárti képviselőket, a kik nem mondanak le.

„A közvélemény” most már joggal léphet fel és bánhat el azokkal a munkapárti képviselőkkel szemben, a kik a liberális választójogra tett hivatásukat cserben hagyják, — írja az egyik elfogulatlan organum.

Hogy a szobeni képviselő lemondásának mi köze van a választójog problémájához, igazán nehéz volna megállapítani; de hogy az ő esetéből, a választóknak tett ígéretek megtartása szempontjából, azok kovácsoljanak a többség ellen súlyos vádakot, a kik a politikai ígéretek be nem tartása terén világrekordot teremtettek, mikor harminc esztendei ellenük pályájuk valamennyi ígérteit és fogadkozását, sőt hazafias esküjét megszegtek, mikor hatalmon voltak: az talán mégis furesz, kómkus és egy kicsit balkáni izé.

Nem kevésbé meglepő egy másik ellenzéki újság magatartása. Egy tanulmányt ismertetve, a mely az „új honfoglalók” térhódítását ismerteti a birtokszerezés terén, bus elmelkedése körül a keresztény társadalom jövőendő sorsát illetőleg.

Szerinte a hatalmon levő többség most készül „intézményes alapjait lerakni egy nemzetrontó, népelienes és szabadságtörő rendszernek, a melynek bevallott célja a keresztény politikai erőntényzőknek már az embrióban való elfojtása”. Tisza István — elmékedik tovább — „a konzervatívizmus hamis cégére alatt tesz konzessziót a forradalmi elemeknek, csak hogy a klerikálisok ne erősödjének”. Azután: a „keresztény nép gazdasági krízise szinte parancsolólag kötelességünkkel teszi, hogy legalább a közéletben ne hagyjuk elitolódni az erőviszonyokat. „Látteleknek” nevezi a tanulmányt „a pusztuló

magyar népről”. A „városi párt” életrekeltési kísérlete mögött a zsidóságot véli „szakszervezetileg organizálva az agrárius keresztény társadalom ellen?”

Mi ez? Micsoda vasvillával való egymásra hajigálása a legellentétebb eszméknek és gondolatoknak? Nem képmutatás-e oly lapban és oly párt részéről, a mely az ellenzéknek, a munkapártinál alátalag radikálisabb választójogi javaslatához hozzájárult, annak napján mellett propagandát csinál, az általános sztrájkot, s a szocialisták egyéb terrorisztikus szándékát fedezi és dicsőíti, avval vádolni a kormányt és a többséget, hogy engedményeket tesz a forradalmi elemeknek? Mért feltű a kormány javaslatától az „erőviszonyok eltolódását”, holott az a javaslat, melyre a néppárt is felesküdt, oly mértékben el fogja tolni az erők viszonyát, hogy érte a munkasztrájkot kész proklamálni az általános sztrájkot, s kész szinte a zendülésnek az eszközeivel élni, — ha tudniük véresszaga kiáltványainak hihetünk? Mit beszél a pusztuló magyar népről az, a ki oly választójogi concesszió hive, mely a radikális és nemzetiségi veszelet minden lelkismereti furdaas nélkül razuditaná a nemzet nyakába? Miért retteg a városi párt megalkulásától utólag az, a ki az adomégalom megindítását fenylő szemmel nézte s az artatlan trefából kiejtett „pájesz” szó miatt a munkapárt homlokára bizonyára az antiszemizmus bélyegét sűtötte? A ki — a közös választójogi program révén — szocialistákkal, szabad gondolkodókkal, „Jünglikkel”, „Jakabokkal” ugyanegy gályapadhoz van kovácsolva, miért akarja erőnek-erejével azt sűtni rá a többségre, hogy a keresztény társadalomnak született ellensége? A „gazdasági liberalizmus” ellen dühöngeni; de támogatni erőnek erejével oly választójogi javaslatot, a melynek legbüszgőbb és legfanatikusabb előharcosai éppen a merkantilista szervezetek tagjai és alkalmazottai: képzhet-e ennel kiáltóbb ellentmondás?...

Am hogy a Berzeviczy Albert körül keletkezett különböző zsurnalisztikai ítéletekre visszatérjünk, röviden reflektálnunk egyik fővárosi lap cikkére, a mely nagy tisztelettel szól a képviselőház volt elnökének pompás beszédéről, ám édesnek keserű és keserűnek édes reflexiókat fűz magatartásához.

Berzeviczy nem adott semmivel okot rá, hogy beszéde elé oly természetű

várakozással tekintés az ellenzék, hogy azután egygyel több keserves családos érje, máskülönben is vigasztalan életet.

Azt vetik szemére a képviselőház volt elnökének, hogy hiányzik belőle az az államférfiúi tulajdonság, a mely egy adott helyzet konzekvenciáit „el látványos, romantika”, felesleges elérékenyülés nélkül tudja levonni.

Hát igen, mi emléksünk más jeles politikusra, a kik hasonló esetben az ellátványos érzését nem ismerték, a romantikát sutba dobták, a felesleges elérékenyülést kinevezték.

Pedig e politikusokat két évtizednek minden emléke, győzelmei és vereségei, az egyházi politika idején megdicsőülése, fűztek össze elváthatalannak tetsző kötelékkel a szabadelvűpárt-hoz, a mely tehetségüket felkarolta, minden ambíciójukat betöltötte, s emlékedésüknek, híruknek, nevüknek számolyul és lepcsőül szolgált.

S ezeknek a politikusoknak volt hozzá erejük, sőt a mi több, volt hozzá kedvük, hogy minden romantikus gerjedelmet pokol tűzére vetve, ugyancsak kivették részüket a szabadelvűpárt elpusztításából, sőt pártjuk holttiszen keresztül miniszteri székbe ültek és kint a vármegyékben formális apró Szent Bertalan éjszakaiakat rendeztek volt pártihveik, régi barátai ellen.

Berzeviczy valóban romantikus ember. A küzdelem és a komoly veszély napjaiban a pártját nem tudja cserbenhagyni és elarolni. Nem az az ember, a ki ellátványos nélkül tudjon levonni ily szörnyű konzekvenciákat.

Színház felavatás Hátszegen.

A „Hátszeg és Vidék”-ben olvassuk:

Szép és impozáns ünnepély keretében avatták fel városunkban az új színházat f. hó 6-án. Olyan ünnepély volt ez, mely emlékezetes marad a jelenlétnek nagyon sokáig, mert

tele volt érzéssel, jóleső hangulatokkal. Olyan gondolatokat és eszméket váltott ki az a meleg ünnepély, mely ott lefojt, melyek az embert meghatóttá tették. A hazafias meghatóttág érzete támadt ugyanis lelkünkben, mikor azok a poetikai lendületű szavak elhangzottak ugy Muzsnay Béla polgármester mint Tompa Kálmán színgazgató ajkáról, mert a magyar szó és kultúra örök diadalát hirdették. Ugy éreztük, mintha ájtatos hangulat szállna meg minket, hasonlatos ahhoz, mikor az Ur házat avatják, s így valóban templom avatás volt az, a magyar kultúra templomának jelképes felavatása. Nem volt ott parádés csillogó ünnepély, mely a külsőségekkel hatott volna, hanem egy egyszerű, de nemzeti érzésben és magasabb esztétikai formákban gazdag ünnepség, mely a jelenlétet egy egységes és mindenekelőtt átfogó gondolatkörben egyesítette. Talán mondanunk se kell, hogy e gondolatkör lelke, megja az édes hazánk kulturájáért, színészetért való lelkesedés volt.

Az ünnepély lefolyásáról egyébként a következő tudósításban számolunk be.

Hátszeg város tanácsa mindent elkövetett, hogy a színház felavató ünnepély minél meltebb keretben folyjon le. Meghívásának számosan tettek eleget s a megnyitón mint vendégek a következők voltak jelen:

Mara László főispán;

Csulay Lajos h. alispán;

Dr. Frentiu Valér, lugosi g. kath. püspök;

Dénes Károly, kir. tanfelügyelő és neje;

Mahler Ignátz főmérnök;

Dr. Várbídy Lajos, a városok országos kongresszusának ügyvezető főtitkára Budapestről;

Sándor Jenő polgármester Nagyenyedről;

Dr. Gaal Endre, Csikvármegye másodfőjegyzője Csikszerezdőből;

Józsa Géza, a II. k. színházterület titkára Csikszerezdőből; stb. stb.

A délelőtti folyamán megérkezett vendégeket Muzsnay Béla polgármester tisztelte meg lakásán adott ebéddel, este felhírtok pedig az „Arany Bányá”-ban adott teával a városi tanács.

Este nyolc órakor már megtelt a majdnem ötszáz személyt befogadni képes terem s az egybegyűltek melegeggeddel tapasztalták, hogy mily szerencsés megoldást nyert Hátszegen a színház elhelyezésének kérdése

A színházavató ünnepi díszelőadást a színházi zenekar nyitánya vezette be, melyet Tompa Kálmán alkalmi költeménye követett. Ez az igazi magyaros érzéstől és a színészet szeretetétől huzgó költemény oly igazán szavaltta Tompa Kálmán, hogy nem maradt ember, kin elfogódás, meghatóttág ne vett volna erőt. Muzsnay Béla polgármester egyszerű, kerestelen s ép ezért igazi szavain, melyekkel a színházat a színészeknek átadta, érezt, hogy kedvenc alkotása, a színház ünnepélyen, boldogan tekinthet vissza derekas munkájára. A Hymnust énekelte ezután a szintársulat s a közönség álva halgaita végig legszebb imáinkat. Ezt követte a „A rablólovag” című színmű előadása, amely ugyszólván kifogástalanul sikerült.

Színház után a közönség jórésze az „Arany Bányá” nagytermébe ment, hol majdnem a reggeli órákig igazi feszületen jövedve együtt maradt.

Boldog Hátszeg! Van modern színház egy szólván minden költésnek nélkül. Az újonan épült polgári iskola tornatermének eredeti terveit Muzsnay Béla polgármester minden felsőbb hatósági megkerdezés nélkül akként változtatta meg, hogy ezen testi építés fejlesztésére szolgáló helység szellemi szorakozás nyújtására is teljesen alkalmasá várszoihat. A tágas nagy csarnokba könnyűszerrel beilleszthető egy lejtős padozat, melyre a színházi csapó székek helyeztetnek el, a csarnok előreszén van egy süllyesztett hely a zenekar részére, majd a zásza színpad következik a kényelmes öltözőkkel. A kerületi városok közül annak legifjabb állomeshelye — Hátszeg — rendelkezik a legkényelmesebb és legalkalmasabb színházzal. Azon kerületi többi város, hol a közel jövőben iskolák építése aktuálisá válik, példát vehetnek Hátszegről.

A „SZÉKELYSÉG” TÁRCÁJA.

Az utolsó nap.

Irtá: Gróf Wass György.)

Édes fiam! Tegnap óta azt beszélik nálunk, Karácsonyra Gyergyó felől új asszonyval várnuk. Azt mondják, hogy feléd hajlik a csibalmos lánya, És hogy szíved vonzódtál az apja sem bánja. Mégis van egy esküvő gondom az esküvő körül: Védleni majd, amikor egész Gyergyó örül. Látod fiam, csupán ezért, hallgass roám szípen: Ne tartások lakodalmat télvíz idejében. Meglásd, jobb lesz tavasz felé, mikor bimbó fakad, S haloványzöld rétek között kacag a kis patak. Mikor a völgy vadvirágtól, pillangóktól tarka, S a nap buja csókjaira kipattan a barka; Mikor már a Meszes-szikla s a Hargita alja Napeszt a rigófütyőt, pasirtsasztól hallja. Akkor én is beálltok, hegédit is vinnék, És a legszebb székely nótát vinném nektek innát. Puha fészket készít addig kiesen párod néked, Eladdig is áldjon, fiam a jó Isten téged!

Édes apám! arra kérem, beöseson meg kelmed. Nem lehet ám halogatni ezt a nagy szerelmet. Napfárnak a mátkaságot már rövidre szabja: Vízkeresztre van kitzúve az esküvőnk napja. Most borult ránk a menyország, nem tehetünk róla, Mért is van tél, a jó Isten a megmondhatója. De ketteséven felkeressük még a téli hóval, Áldja az ég, édes apám, addig minden jóval!

*)

Homoródról úgy tűnik fel a Hargita orma, Mintha fehér üstökével hófelhőbe forna.

*) A Dési Hírlap jubileumi számából.

Fent a tetőn, ahol az út Gyergyó felé tér el, Elakadt egy öreg cigány egylovas szekérral. Vég elmaradt a kis falu legutolsó háza, Vad hívni a vén bükkfák koronáját rászaga... Öreg cigány öreg lovat hiába nógatja, Besüppedt a hófúvásba, nem fog ostar rajta. Ó maga is a hidegtől egyre jobban bágád, Azt sem bánna, ha a havon vetnének most ágyat. Elejti a felpöszárat, elszenderül szípen. Csupán felfélt hegédit szorítja kezében. Vondját a bűgő szélvész ricsajja a húrta, Siró hangját a Hargita visszhangozza újra... Erdőzúgás, vihar, orkán egy nótát dalolnak, Talán azt, hogy: „Édes fiam, temetés lesz holnap...”

Megegyezés.

Melankolikusan, kezeit kabátzsebébe mélyesztve, fejét magas gallérjába huzva állott a kaszárnyaudvarán báró Deru főhadnagy és felfüggyelt az újonok gyakorlatozására, illetve nem is látott belőle semmit. Csak amikor Klauz hadnagy színelét díbróhamban rárontott Lechner Péter újoncra és azt ordította: „Te bölös kutya, mindjárt leszarlak. Ugy áll ide, mint egy felfuvalkodott ténén, ez a hülye, ez a tökéféj”, akkor pillantott fel futólag a főhadnagy és emeselyodott a szép hasonlat fölött. Azután ismét gondolataiba merült és nem hagyta magát zavartatni a káplár vezényzavartól és ép oly kevésséhallotta a hon ifjú védőnek döngő lépteit, akik minden különösebb átszellemlétség nélkül gyakorolták a katonai tökéletesség eme abécéjét lassu lépések-

ben, amelyeket most még három ütembe tagoltak szét.

A kis báró egyáltalán nem érezte magát szerencsésebbnek, mint regrutai. Istenem, néhány nap előtt még Münchenben a társadalom egyik fényes csillagaként ragyogott és most ebben a szomorú kis városban csücsült, ahol az ember az unalomtól egyebet sem tehet, minthogy leissza magát.

— Egy negyedév alatt delirium tremensem lesz, — töprengett magában — ez a haszna lesz az öregnek belőlem. És azután micsoda nők vannak itt! Micsoda állatok! Micsoda állatok! Oh Eily!

Vajjon ő is gondol-e rá? Nem valószínű! Elynek biztosan jobban megy a sora, mint neki. Az utódját már biztosan megtalálta. — Persze, egy ilyen énekes! Kit szerencsételtett vajjon? Andort, a kövér ékszerész, vagy Peskow Mukit? Muki volt határozottan a szebbik és azután a gróf. A gazdagabb azonban nem ő! Hanem a pénzzel tulajdonképpen Eily nem nagyon törődött, különösen most. Elynek meg volt még az az 5000 koronája, amit neki a kis báró adott megegyezés díján. Biztosan mindent elköltött tolettékre. Ujjan jól el tudta kezelni, milyen elegánsan jönne ide. Izlése volt a kis nőnek, az tagadhatatlan. Azonkívül kitzúno ösztönnel tudta mindig megválogatni a legdrágább dolgokat. A kis báró nyakig bent volt az adósságokban. Nagyon kínos volt a vergődés határidőről-határidőre az egész mult esztendőben! Borzasztó volt! És mégis szép!

Az öreg azonban átkozottul előkelően viselkedett. Még ebbe a rongyos fészekbe való

HIREK.

— **Legényestély.** A legényestély rendező bizottsága serényen folytatja a március hó 1 én megtartandó mulatság előkészítő munkáit és mindent elkövet, hogy az estély igazolja azt az általános érdeklődést, mely a csikszeredei legények ellen tervezett vállalkozását, városzerző keltett. A meghívók e napokban fognak szétküldeni. Az estélyről egyelőre csak annyit árulhatunk el, hogy a táncrendek, melyekkel a délutáni rendezők a hölgyeknek kedveskedni fognak, szenzációt fognak kelteni.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter Nagy Kálmán tisztet a gyimesbükkii m. kir. fővármihatalnál, jelen állomáshelyén való meghagyás mellett, a IX. fizetési osztályba ellenőrré, Száva Nándor vámszedőt a gergyóúti-egyes m. kir. mellékvármihatalnál, jelen minőségében és állomáshelyén való meghagyás mellett, a IX. fizetési osztályba főtisztte és Ambrus Bertalan drenkóvári pénzügyőri fővigyázót a XI. fizetési osztályba ellenőrré a gergyóbékási m. kir. mellékvármihatalhoz kinevezte.

— **A Dési Hírlap** 10 éves fennállásának emlékére jubileumi számot adott ki, mely igen szép és változatos tartalommal folyó hó 4-én jelent meg. A 36 oldalra terjedő számba igen sokan írtak a szerkesztő s állandó munkatársakon kívül is. Így Rákosi Jenő, Szávny Gyula s dr. Gopcsa László is talánunk egy-egy kedves közleményt. — A jubileumi számbot Gróf Wass György „Az utolsó nótá”, c. versét, mint bennünk is közelről érdeklő színpad költeményt lapunkban is bemutatjuk olvasóinknak.

— **Halalozás.** Ifj. Hajnó Józsefnek 13 éves Bandi fia f. hó 10-én váratlanul elhalt. Temetése folyó hó 12-én ment végbe. Halálát kiterjedt rokonság gyászolja.

— **A honvédség köréből.** Marticsok Rokusz csikszeredei honvéd főhadnagy, gazdasági tiszt, a brassói 24-ik honvéd gyalogezredtől a vespéremi 31. honvéd gyalogezredhez helyeztetett át.

— **Áthelyezés.** Becze János segesvári posta- és távirtdai gyakornok áthelyeztetett Csikszeredába.

— **Betörők Csiktaploczán.** Folyó hó 14-re virradólag a Csiktaplocza és Vidéke Fogyasztási és Értékesítési Szövetkezet helyiségébe házaló cigányok betörték. Miután a boltban talált 300 korona összeget elvitték, magukkal hurcolták a pénzes szekrényt, azt feszítő eszközökkel teljesen tönkretették, mintegy 1148 koronányi tartalmát pedig maguk között felosztották. Majd odább álltak és Simon Ede szatócs, ugyancsak csiktaploczai lakosnál próbálták szerencsét, de itt már eredménytelenül. Megkísérlelték a kirabált Botár Elek gépszénél is s még mielőtt itt elcsíphettek volna őket, idejekorán elináltak Csicsó felé. A csicsói szövetkezetet sem hagyta azonban érintetlenül, mert állítólag az itteni szövetkezetet is kifosztották 600 korona erejéig. Feltrétek a községhezát, majd Madefalván Gergyó felé jegyet váltva vonatra ültek. A csicsói jegyző érdetségének közölnöhető, hogy a notarius rablóbanda hurokba került. A jegyző ugyanis idejekorán feljelentést tett s így a köbor rablóbanda két tagját Vaslábban elcsípték. Egyelőre Szépvizen várják sorsukat. A többiek ellen megindult a nyomozás.

— **Edison Mozgósínház.** A csikszeredei állandó Edison Mozgósínház nap-nap után telt ház előtt tartja sikerült előadását a Vigadó színház nagytermében. A mai műsor tartalma a következő: 1. „Goumont híradó”, a hét legújabb és legérdekesebb újdonságát hozza több képen. 2. „Lóháton a halálba”, szenzációs detektív történet 2 felvonásban. 3. „Feleséget keresek” érdekes vígjáték. 4. „Jancsi szerel mes egy színésznébe” humoros. Az előadások oly tökéletesek, hogy senkinek kifogása nem lehet ellene, mert még nagyobb városok műértő közönsége sem élvez tökéletesebb előadásokat, mint Csikszereða közönsége. A képek vetítése villanyerővel történik, a mi az igazgatóknak igen nagy pénzkiadásokatba kerül s így igazán megérdemli a méltó pártfogást. Hetenként két előadást tart szerdán és vasárnap mindig új és változatos műsorral.

— **Lesz-e vármegyeyi tisztújítás?** A legutóbbi napokban országsszerző fantasztikus hírek terjedtek el a vármegyeyi és városi közigazgatás államosításáról. Beszélék, hogy a

törvényjavaslatot már legközelebb tárgyalni fogja az országgyűlés, tisztújítás az országban többé nem lesz és ez év végén az összes városi és vármegyeyi tisztviselőknél az kell lépni a köztársasági szolgálatba, amit, ha megtagadnának nyugdíjigényüket elvesztik. Mint biztos forrásból értesülünk, ezek a hírek teljesen légtölgapok, a bélyegminiszteriumban a közigazgatás államosításáról törvényjavaslat sem készen, sem készülőfélben nincs. Tény csupán az, hogy a választói jog reformálásával a kérdés aktuális lesz, azonban egyelőre még a választói reform megvalósítása is meg lehetőségen problematikus.

— **Földgáz Kolozsvárott.** Kolozsváron a város hozzájárulásával földgáz részvénytársaságot akarnak alapítani, hogy az Kolozsvárig építse ki a földgázvezetékét. Az új részvénytársaság állítólag öt millió korona alaptőkével fog megalakulni. A pénzügyminiszteriumnak a földgáz értékesítésével foglalkozó osztályában a napokban értekezletet tartanak, hogy az öt-millió részvénytársaság számára biztosítandó földgáz mennyiséget megállapítsák.

— **Halalozás.** Csizék Albert kir. járásbírósig tisztviselő 2 éves kis fia, Pistuka f. hó 12-én reggel rövid szenvedés után elhunyt.

— **Doktorrá avatás.** Kovács Gábor jogszigorú a kolozsvári Ferencz József tudományegyetemen az államtudományok tudorává avatták.

— **Házasság.** Felsőkübünyi Hradeczky Meskó Lajos jegyet váltott özv. bethlenfalvi Erös Vilmosna, Perényi Zsófia bárónéval, Budapestben.

— **Új alattogéssegügyi felügyelő.** Révész Gyula vármegyeyi törvényhatósági főállatorvos, állatogéssegügyi felügyelővé lépett elő. Az előítéptes a hivatalos közlöny folyó hó 13-ik számában jelent meg s egy érdemes főtisztviselőt részesít méltó kitüntetésben.

— **Iskolai bélyegzők.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter eirendelte, hogy a községi, felekezeti iskolák olyan bélyegzőt (pecsétet) használjanak, melynek körirataiban magyar nyelven az iskolák jellege és fokozata s a helységnek 1898. IV. tc. 5. §-a értelmében megállapított hivatalos neve legyen feltüntetve és a kiadandó bizonyítványok ezzel és nem az iskolászké pecsétjével legyenek lepecsételve.

küldése is teljesen korrekt volt. De igaz volt az öregnek, mert Münchenben megint megújult volna ez a história és így mégis vége volt mindennek. Tulajdonképpen egész szép kis állás. El lehet viselni. És az öreg még sem millionos. Kár! Hogy mindig az olyan embereknek van sok pénze, mint az Andorának. De hát ezen a dolgon nem lehet segíteni, ugy kell venni az ügyeket, ahogy áll. Nem lehet semmit mondanom, az öreg nagyon előkelően viselkedett. És gondolj sincsenek most legalább. Igaz azonban, hogy szórakozásai sem. De ezeknek tulajdonképpen nagyon rövid időre számított Münchenben Ellyvel.

És a kis báró egészen elérzékenyült, amikor az apjára gondolt, elhatározta, hogy bizalmára méltó lesz és hirtelen nagy buzgalommal látott neki a katonai szolgálatnak, annyira, hogy Lechner Péternek személyesen mutatta meg a parádés lépést.

Nézz ide, te falászáru hülya, így kell csinálni? Így! Nézz a lábam hegyére! Előre nyujtani! Kettő! Az istenedet, fordulj fel, ha nem tudod! Miért tudom én? Három! Először a lábujjaidat tedd a földre! Szent Isten! Még egyszer! Ugy mint én! Mondja Lechner ur, miért nem nyomja a térdét is előre? És hől vannak becses első patái? Hátra velük! Még egyszer! Hosszabb lépés! Más különben sohasem tanultod meg a parádés marsot. Még hosszabb lépés! Hosszabb lépést! Nézz ide, csinálj olyan lépést, mint én.

A főhadnagy lépései ugyan még valamivel rövidebbek voltak, mint Lechner lépésai, de ez nem tett semmit. Meg azután nem is

lehetett kívánni, mert a kis báró egy lépéssel kisebb volt, mint a báró és a menetelés sohasem volt erős oldala.

A kaszárnya udvar felől egy közlegény tartott az őrségből a főhadnagy felé csakóval és patronáskával, három lépésnyire tőle előírásosan megállt, jobb sarkát bal sarkához ütötte és balkezét a nadrág varráshoz fektette ordította:

— Jelentem alásan főhadnagy urnak, hogy egy nő akar főhadnagy urral beszélni.

— Egy nő?

— Parancsára, főhadnagy ur!

— Hol van az hölgy?

— Az őrségen, főhadnagy ur!

— Egy nő? Milyen nő?

A közlegény jóízűen röhögött.

— Jó nő, főhadnagy ur! — kiáltotta ezután.

— Ne ordíts úgy! Abtretien! — szögt a kis báró nagyon kíváncsian, átadva a felügyeletet az őrmesternek és megindult a kaszárnya udvaron keresztül az őrség felé.

A kis báró még mindig nagy zavarban volt, mikor az irodai írnökök kiexpediálása után, az ezred irodájában végre egyedül maradt tete-a-tete-ben Ellyvel, aki valóban bájos volt.

— Na — nevetett — Gyere ide, adj egy pofát vágsz barátocskám? Micsoda savanyú pusztit.

— Ilyen ostobaság! — dadogta a kis báró — ebbe a kis fészekbe jönni.

— Ne beszéj! — kacagott Elly és a kis

báró nyakába repült és selyemszoknyái végigshogtak a piszkos kaszárnyapadló felett.

— Édes Elly — mondta a báró hősies elszántsággal — te tudod, hogy okosnak kell lenniük. És így valóban nem mehet tovább. Az apám... Egyszóval, köztünk mindennek vége.

— Jó, jó, én tudom, mit csinálók. Azután vége lesz mindennek. De most mindenképp két vagy három hétig itt maradok.

— Hogy érted ezt?

— Ne légy olyan fád, bárócskám. Szabadságot kaptam a színházról és mig a „megegyezést” el nem intéztük, úgy fogunk itt élni, mint az Uristen Franciaországban.

— A megegyezés?

— Természetesen, a pénznek a családban kell maradnia.

— De kérlek... — védekezett a kis báró elgondolkozva és lassan pödörte ritkás bajuszát.

A lány azonban erősen fogta, fejét magához szorította és fülebe sugta:

— Ez a tizennegy nap szép lesz, bárócskám! Olyan szép, mint amilyen sohasem volt. Majd meglátod.

És a kis báró már teljesen beleegyezett és megeskölta és meghatóttan mondta:

— Megis csak jó nő vagy te, Elluskám.

— Hat persze — nevetett a lány — hiszen azért vagyok a színpadon drámai szende!

— **Uj ügyései megbízott.** A vármegye alispánja dr. Fejér István csikszereadi ügyvédet a szépvízi járásba ügyései megbízottnak rendelte ki.

— **Gulyásból joghallgató.** Sűrű István dunaföldvári lakos ezelőtt 4 évvel még gulyás volt és ma egyetemi hallgató. Ugyanis miniszteri engedéllyel 1910. évi június havában az I—IV. osztályról, 1911. évi december havában az V—VI. osztályról tett összevont vizsgát, 1912. június hóban a VII. és VIII. osztályról tett vizsgát és 1912. szeptember havában a gimnáziumi érettségét. Jelenleg a budapesti egyetemen első éves joghallgató, 21 éves.

— **Nem lesznek hadgyakorlatok.** Az idén nem lesznek nagy hadgyakorlatok, mert a külpolitikai bonyodalnak miatt amugy is be vannak hiva a tartalékosok és a tábori szolgálat van olyan instruktív, mint a manőver. De tekintettel kell lennie a hadvezetőségnek arra a szempontra is, hogy a katonai intézkedések nagy anyagi áldozatokkal jártak, a melyeket nem lehet még jobban növelni nagy hadgyakorlatokkal. Fontos szempont volt a hadgyakorlatok elmaradására az is, hogy a tartalékosok tömeges behívása családjaikra is nyomasztóan hatott. Eddig még egyáltalán nem tettek előkészületeket az ideai manőverekre, pedig ilyenkor már az előkészületek legnagyobb része meg szokott történni.

— **Esti Ujság, Pesti Tükör.** Az Ált. Beszerzési és Szállítási Részvény Társaság Hírlaposztálya kért intezett Csikvármegye alispánjához fenti lapoknak belügymin. rendelet alapján leendő utcai elárúsítása tárgyában.

— **PéNZ DRÁGULÁS.** Szinte hihetetlennek látszik, hogy a mai végsőig feszült gazdasági viszonyok között, lehet még a pénzdrágulásról beszélni. Pedig — sajnos — lehet. A külpolitikai helyzet rövid ideig tartó kiderülése meghozta a tavaszit jelző fecskéket, néhány bécsi nagybank reeszkopt ajánlata képében. A pénzájantál fogalma egy év óta ismeretlen volt a franciák terén s ime, most alig hogy beköszönött, már is elüttek a török bonyodalnak melyek visszavetnek minket a régi bizonytalanság kilitástanal ködébe. A rövid ideig tartó könnyebülés megszűnt s a pénz ismét megdrágult.

ALKALMI BÜTORVÉTELT AJÁNL

SZÉKELY ÉS RÉTI BÜTORGYÁRA MAROSVÁRHELY — BRASSÓ FÖTÉR 47. Kapu-u. 60.

Komplett hálószoba berendezések tolettal már 400 KORONAÉRT.

Hitelképes egyéneknek arfelemelés nélkül részletfizetésre is.

Óriási választék amerikai iroda berendezésekben, vas- és rezbutorok, szőnyegek, függönyök és teljes menyasszonyi

KELENGYÉKBEN.

— **Orszagos korcsolya-verseny Kolozsvart.** Február hó 2-án folyt le Kolozsvárt a sétatéri jégpályán a Kolozsvári Korcsolyázó Egylet és a Kolozsvári Egyetemi Athletikai Club által közösen rendezett korcsolyázó-verseny, melyen a kolozsvári korcsolya sport hívein kívül Budapestról, Nagyenyedről s máshonnan is számosan vettek részt. A versenyt igen nagy érdeklődő közönség is nézte végig, melynek a sport iránti magas igényeit is teljes mértékben kielégítették, a versenyben résztvevők kitünő mutatóvái.

— **Változik a világ.** Debrecenben a paprikás szalonna híres hazájában, ahol a vagyonszoros civisek egyetemet állítanak föl, hihetetlen, — de olvastuk a hírdetést — hatóságilag engedélyezett lóhúsvállalat létesült, mely azt a paripát, melynek vévét őseink kutok mellett áldozták hadurnak, most szalámi és szafaládé alakjában találják fel a civis gyomornak, már amelyik beveszi, annak.

— **Marcus 15-ike a főgimnáziumban.** A helyi főgimn. ifjúság Önképzőköre mint minden évben, most is méltó keretek között készült megünnepelni a nagy napot. Hazafias közönségünk figyelmét már most felhívjuk a március 15-én délelőtt fél 11 órakor tartandó ünnepélyre.

Az ópium álma.

Az ópium-szívás kezdetben nagyon távol van attól, hogy valamilyen élvezettel szolgáljon. Az első időkben a kezdő ópiumszívó egész sereg kelemetlen betegségen megy keresztül. Szédülés, gyomorgöröcsök, fejfajás, bányás, napokig tartó érzéketlenség kínozzák a két-három hétig tart, de néha hónapokig is, amíg lassanként jelentkezni kezd az ópium gyönyörködtető hatása. A nehéz álmok, az ész-tompultsága, az állandó rosszullet csak lassan múlnak el s talán épen ez az oka annak, hogy aki egyszer elkezdte az ópiumszívást, csak a legirritálóbb esetekben tud megszabadulni tőle. Az első betek kínjai ellen a további ópiumszívásban keres enyhülést egészen addig, amíg aztán a szervezete annyira megszokja a mérget, hogy már nem tud nélküle megenni s amíg éleletszünetét nem válik, hogy mindennap lerészegedjék az ópium kábító füstjével. Keserves kínokba kerül, amíg az ópiumalom kétes értékű gyönyörűsége elkövetkezik s bármennyire is dicsérik a szenvedély rabjai ezt a gyönyörűséget, mely felszabadít minden földi érzés alól, semmi esetre sem ér fel azzal a sok fájdalommal, amint végig kell szenvednie, amíg az ópiumnak ez a hatása nyilvánulni kezd. Az ópium okozata kábultság csak az ötödik - hatodik pipa elszívása után szokott elkezdődni. Az ember lassankint mindjobban megkönyebbütnék érzi magát, álmába merül, elfelejt minden emberi dolgot s végigterülve ágyán boldognak, gondolatlanok érzi magát. Ágyát teljesen szabadnak érzi és még sem gondol semmire sem. Az értekek felszabadulnak, ismeretlen hangokat hall, viziók tűnnek eléje, csodákat lát. Meglátja a pók szemek, megszámlálja a levegőben uszó porszemeket, hallja fű növéstét, minden nagyobb szerűbb, szebb káprázatból lesz. Egy ideig még logikus marad s gondolkozása, az itélő képessége is működik még, de néhány újabb pipa elszívásával az álmódosítás helyét ad a fantázia ellenőrizhetetlenül merész kicsapongásainak. A képek oly gyorsan röppennek el előtte, hogy képtelen megkülönböztetni őket. S a képek az álomnak tárgyai, reminiscenciák, régi elhalványult emlékek föleledése és logikátlan összekeveredése, anélkül azonban, hogy az emlékezés öntudatos lenne. Még egy pár pipa s az álmok még zavarosabbak lesznek, a képek teljesen összefüggéstelenekké válnak s a memoria megfogyott. Az élvezet ebben a stádiumban megváltoztatja jellegét az ópiumista mindent teljesen elfelejt, érzékietenne válik minden iránt olyan állapotban, hogy egy ellenkezés nélkül engedné magát megölni... A pipa végre is kihull a kezéből s nehéz a om borul szemére, amely sokszor fel napig is elúrt s a kábult alvo legfeljebb egy-egy nehéz, mély sóhajással ad néha-néha jelet arról, hogy él. Másnap aztán a fölébredés után minden iránt teljesen érzékietlen az ópiumszívó, nem képes már semmivel sem foglalkozni teljes elmével, nem törődik semmivel, csak azt a percet várja, amikor ismét neki adhatja magát a szenvedélynek. Az ópium ördöge

most már ezerszeres kötélekkel kötözte magához áldozatát s ezek a kötélek sokhosszabbra nem engednek föl, az ópiumszívó szenvedélye határtalanul növekszik mindaddig, míg szervezete teljesen tönkre nem megy. Az ópium rabja hamar tönkre szokott menni. Lesoványodik, külseje hasonló lesz egy örül-téhez, arca sarga, beszédre képtelen, olyan mint egy élettelenül járó hulla. Az ópiumszívás tehát igen veszedelmes az egyénre, épügy mint az egész társadalomra, különösen azért, mert ezt a szenvedélyt gyógyítani nem lehet.

CSARNOK.

A fogadás.

Két ur utazott a villamoson tegnap délután. Közönséges és szimpla pesti polgárok voltak, ellenben pokoli módon unatkoztak. Végre egy ötletük támadt.

— Fogadjunk! — mondta az egyik.
— De mibe és mire? — kérdezte a másik.
— Hat valamire, aminek itt a villamoson és tíz percen belül kell megtörténnie.
— Jó — mondta a kettős számú ur. Ott szemben, az a puha kalapos ur, tíz percen belül meg fog szólalni, anélkül, hogy megszólítanám.

— És mibe fogadjunk?

— Tíz trabuccoba.

— Áll.

A fogadást megkötötték.

Vártak. Eltelt egy perc, kettő... öt, hat s a puha kalapos ur még mindig egyedvüen és némán bámult bele a levegőbe.

— Na, ez sem fog megszólalni — szölt az egyik fogadó.

— Majd elvállik.

Aztán egyszerre hangosan kezdett beszélni. A villamos már ott járt a kőrut és a Rakóczy ut sarkán s befelé tartott a Kossuth Lajos utca felé a Nyugati pályaudvarhoz.

— Nagyszerű — mondta ez — hogy milyen pompás fotografiai érzékek van. Hogy milyen nagyszerűen tudók tájékozódni, ha csak először vagyok is egy városban. Ma vagyok először Budapesten és már mindent tudok.

— Igazán?

— Becsülete! Látnod — szölt a jó öreg Népszinházra mutatva — az ott a Bazilika és két perc múlva a Nyugati pályaudvarnál vagyunk.

Semmi hatás, a szemben ülő ur elmosolyodik, de egy szót sem szól.

Ez itt az Arany János utca — mondja a fogadó — a Vas-utcarra.

Megint csend és némaság.

Közben az óra mutatója a másik ur kezében nyolc percet jelzett a villamoskocsi megérkezett a régi Nemzeti Színház épületéhez. A fogadó kissé drukkolva, de hirtelen felállt.

— Na itt vagyunk a Nyugatinál. Itt lesz a lak. Isten veled. Azt hiszem, megint eltelik egy jó idő, amíg én felkerülök Budapestre. Hét ír néha. Örülök, hogy láttalak... Szervusz.

Minden mondat után szünet. És minden szünetben néma várakozás. Még mindig semmi.

— Persze, hogy a Nyugati — mondja még egyszer s kihivogal.

A szemben ülő ur is feláll. Ugylátszik, hogy elmegy a szék nélkül. De nem, hirtelen visszafordul, s csak ennyit mond:

— Ezt a viccet már 1908-ban olvastam a lapban.

A két fogadó egymásra néz.

— Mégis megszöalt — mondja az, aki a vidéki urat játszotta.

— Hohó — szölt a másik — régi vicceket epizagálni még nem járja. A tíz szivar nem jár. Ez nem fogadás.

A villamos már tényleg elért a Nyugatihoz s a két fogadó még mindig veszekedett. Unaloműzőnek tehát feltétlenül bevált a fogadás.

Laptulajdonos: dr Nagy Beni.

Elvem nagy forgalom és kevés haszon.

Leikkermertes és pontos kiszolgálás.

ÉRTESETÉS. Felhívom a figyelmét a t. butor- és varrógép vásárló közönségnek, hogy bárki mielőtt butort és varrógépet vásárolna ne mulassza el raktáromat megtekinteni, hol az összes raktáron levő butorokat, ugyint:

ebédlő-, háló-, szalon- és irodai berendezések, bőrgarnitúrák, diványok és madracok

minden kivételben és rendkívül nagy választékban, valamint

a legjobb gyártmányú varrógépek, kerékpárok, gramafonok és lemezek

melyek igen jutányos árban és kedvező fizetési feltételek mellett lesznek elárulva. Minden tőlem vásárolt varrógépet 6 és 10 évi jótállást vállalok. Varrógépeket 27 forinttól, gramafonokat 20 forinttól és kerékpárokat 55 forinttól fennebb árulom. Varrógépek, kerékpárok és gramafonokhoz mindenféle alkatrészek kaphatók. Javításokat a legjutányosabb — arért eszközök jótállás mellett. —

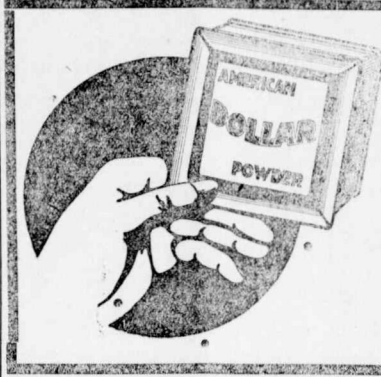
Tisztelettel:

ACKERMANN IGNÁCZ

— Butor- és varrógép nagyraktára. —
Csíkszereda, Kossuth-utca 9 szám.
(Lukács Juliska-féle népalota.)

Ha olcsón és jól akar vásárolni tegyen próbát

Mindenféle asztalos-, kárpitos- és díszítőmunkákat elvállalok.

Előkelő hölgyeink!

Bábra és estélyre csakis az új
Amerikai Dollar pudert

használgják!

Az arcot teljesen
felismerhetetlenül takarja!
5 színben, 5 és 3 koronaért.

Kapható:

FEKETE VILMOS
illatszertárban, Csíkszereda.

10-52

Ajánlok — husvétig terjedőleg —
naponta frissen ledit szép kövér

tejes-bárányokat

bőr nélkül, 5 kilogramm
súlyban darabonként
nyolc koronában.

Ifj. Nagy János
KÉZDIVÁSÁRHELY.

Infómációk, inkassók, kétes követelések megváltása, tranzakciók, fizetésektől mentes számlák, egyeztetések finanszírozása, laboratóriumok kieszközlése és megállapodások létesítése, a hitelezők meglátogatása

kapcsán. 9-10

 Lloyd Hitelevő Egyesület,
Budapest, Andrassy-ut 24 sz.
Telefon 177-45, 42-43, 119-11. Sűrűn: Lloydbus.
Közbenjárók díjaztatnak.

!!! MOST JELENT MEG !!!

Szabad órák alatt

— (Elbeszélések és tudományos apróságok) —

IRTA:

KÉMENES ANTAL

főgimnáziumi tanár.

Ára 2 korona.

Megrendelhető: Vákár L.,
könyvkereskedőnél és a
szerzőnél, Csíkszeredában.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívni, miszerint a Rákóczi-utca 23. szám alatti saját házamban levő **NYERGES ÉS KÁRPITOS ÜZLETEMBEN** minden e szakmába vágó munkák elkészítését a legnagyobb készséggel vállalom és ezt csinos kivételben, olcsó árak mellett pontosan elkészítem. Raktáron tartok a mai kornak megfelelő, mindenféle nagyságu **RUGANYOS DIVÁNOKAT ÉS MATRACOKAT** azért, hogy itt mindenki beszerzhesse szükségletét ép oly olcsó árban, mint bármely nagyobb városban. — Továbbá tudatom még a mélyen tisztelt közönséggel azt is, hogy állandóan raktáron tartok **KÉSZ URI KOCSIKAT ÉS URI SZÁNKÓKAT.**

Végül a n. é. közönség szives figyelmét felhívom azon körülményre, hogy a kocsik, valamint minden e szakba vágó munkák javítását elvállalom. Magamot a mélyen tisztelt közönség jóindulatul pártfogásába ajánlom, maradtam kiváló tisztelettel:

Bájer Ferencz, nyerges és kárpitos Csíkszeredában.

8-26

MEGNYILT ERDÉLY LEGNAGYOBB SÖRFÖZDÉJÉNEK

ÚJ SÖRNAGYRAKTÁRA.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy Csíkszeredában a kir. Törvényszék közelében (Szász Gergely-féle ház.) Bürger Albert jó hírnevű **MAROSVÁSÁRHELYI SÖRÉNEK NAGYRAKTÁRÁT**

megnyitottam, hol szakszerű berendezés és kezelés mellett módomban van a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő kiszolgálás mellett a n. é. fogyasztó közönség kívánalmainak megfelelni. Naponta friss töltésű palack és hordó sörök állandóan kaphatók. Raktáron tartok továbbá borszéki, repáti, kászoni, és Székely Selters vizeket, melyeket kívánatra készséggel házhoz szállítok a legjutányosabb árak mellett. A n. é. közönség szives pártfogását kérve vagyok

Teljes tisztelettel: **FENYVES ALADÁR,**
marosvásárhelyi sörnagyaktár. Telefon 58.

8-

Szám: 759/1913. tkvi.

3-3

Hirdetmény.

Csikdelne község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1862. évi 2579. számú szabályrendelethez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. XXIX. és az 1889. X. XVIII. és az 1891. XIII. t. c. cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesítésével kapcsolatosan fogantatottak.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítés és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1913. március 3-án fog kezdődni.

Ennélfogva felhívatnak:

1. az összes érdekeltet, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netani észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvenyesíthetik;

2. mindazok, akik a telekjegyzőkönyvben előforduló bejegyzésekre nevére okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t. cikk 15-18. és az 1889. XXXVIII. t. c. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerzoni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházás telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaika ezen az uton nem érvenyesíthetik és a bélyeg és illetékgondosi kedvezménytől is elesnek; és

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyzve ugyazintan az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jogaik törlesztést kérelmeznek, illetve, hogy törleszt engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesében a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Csikszereda, 1913. évi január 20-án.

Geozó Béla s. k.

kir. tszékí bíró.

A kiadmány hitelelül:

Kozma,

kir. telekkönyvvezető.

Ágybavizelés!

Azonnali megszüntetést!
A kor és nem adatok közlése ellenében felvilágosítást ingyen nyújt: Pfalzer Georg
Nürnberg, K. 307. (Bajorország)

GRAND HOTEL

SAN REMO

NAGY SZÁLLODA
BUDAPEST, VII. Dohány-utca 40.

(Nyár-utca saok.)

Szolid családi szálloda.

Teljes kényelemmel berendezve. — Tiszta, világos szobák 3-60 koronától.

Lift, legfűtés, ebresztő óra, hideg-meleg víz minden szobában.

Üzlet megnyitási jelentés.

Van szerencsénk a n. é. közönséget ez uton is értesíteni, hogy Csikszeredán, Apaffy Mihály-u. 4 sz. a. fióküzletet nyitottunk és kérjük t. vevőinket, hogy eredeti Singer varrógépekben, varrógépalkatrészekben, tűkben és varrógépolaiban beálló szükségletüket fentü üzletünkben fedezni sziveskedjenek. — Cégünket a n. é. közönség szíves jóindulatába ajánlván, maradtunk teljes tisztelettel:

SINGER CO. VARRÓGÉP RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

Ezen cégről ismerhetők fel azon üzletek, — amelyekben „SINGER“ varrógépek árusítatnak. Gépeink nem szorulnak ajánlatra, csak arra kell ügyelni, hogy megfelelő helyen vásároltassanak.

Figyelemztetés: Az összes más üzletek által „SINGER“ név alatt forgalomba hozott varrógépek egyik régebbi szerkezetűek után készültek, amelyek újabb családi gépeink mögött szerkezetben, szolgáltatási képességben és tartóságban is messze elmaradnak. 25-52

Törvényesen bejegyzett vállalat.

Óvakodjunk értékelés utánaizottoktól!

Kinek drága az egészsége

és pénzt nem akarja hiábavaló dolgokra kidobni, az saját érdekében cselekszik, ha legalább egyszer-kétszer kipróbálja a világhírű

Oroszlán Menthol Sósborszeszt

a háziszerek királyát.

Kapható 44 fill. 1.40 és 2.20 K eredeti üvegekben.

Főelárúsítás:

KELLER ISTVÁN gyógyszer-tárában
az „ATTILÁHOZ“.

Csikszentmártonban és Tusnádfürdőn.

Csusz, köszvény, reuma, szaggyatás, nyilalás, oldalszurás, keresztosontífás, derékoldal-vagy hátfájás, izom- és inbántalmak, kar- és lábgyengeség, merev végtagok és ujjak, görcsök, továbbá hűlés, megfázás, vagy légbuzamból származó bajok azonnal enyhülnek az Oroszlán Menthol Sósborszeszt használatára által. Ha a fűző testrésze a dörzsölést nem tűri, úgy borogatást alkalmazunk. Fogfájás, fejfájás, fejszaggyatás, hajhullás, idegesség, bágyadtság, kimerültség általános gyengeség esetében kiválóan ér fel a valódi Oroszlán Menthol Sósborszeszt Torokfájás, rekedtség, gégegyulud, influenza nátha ha felép, úgy emlékezzék az Oroszlán Menthol Sósborszesztre, mely a legkitűnőbb és legelterjedtebb háziszser. Ezer és ezer más esetekben is kitűnő sikerrel lesz az Oroszlán Menthol Sósborszeszt használva.

Minden egyes üvegehez bő használati utasítás van mellékelve. Sok ezer hálaírat tanusko-dik róla, hogy az Oroszlán Menthol Sósborszeszt az emberiség jötevője.

29-52

HIRDETÉSEK
olesó árszámitás
mellett közöltet-
nek s felvétetnek
a kiadóhivatalban.